

**Załącznik do Uchwały
Rady Gminy Rokiciny
Nr X/.../ 2011
z dn. 29 sierpnia 2011r.**

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI NOWE CHRUSTY na lata 2011-2018

**Nowe Chrusty
2011**

Spis treści:

I. ZAŁOŻENIA PLANU ODNOWY WSI NOWE CHRUSTY.....	- 3 -
II. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI	- 4 -
1. Lokalizacja miejscowości Nowe Chrusty	- 4 -
2. Rys historyczny	- 6 -
3. Przestrzenna struktura miejscowości.....	- 8-
III. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI -	9-
1. Zasoby przyrodnicze	- 9 -
2. Dziedzictwo kulturowe	- 11 -
4. Infrastruktura techniczna	- 16 -
5. Gospodarka i rolnictwo	- 17 -
6. Kapitał społeczny.....	- 18 -
IV. Analiza SWOT.....	- 19 -

I. ZAŁOŻENIA PLANU ODNOWY WSI NOWE CHRUSTY

Podstawą rozwoju miejscowości Wilkucice Duże jest dokument Plan Odnowy Miejscowości Wilkucice Duże na lata 2011-2018, który określa misję, cele i kierunki działania wraz z zadaniami inwestycyjnymi. Dokument ten poddano ocenie mieszkańców, a następnie został uchwalony przez Radę Gminy Rokiciny.

Plan Odnowy Miejscowości to dokument o charakterze planowania strategicznego. Obowiązek jego opracowania wynika z istniejących programów służących wspieraniu obszarów wiejskich takich jak Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013. Plan Odnowy Miejscowości Wilkucice Duże obejmuje charakterystykę oraz główne kierunki rozwoju miejscowości m.in.:

- analizę zasobów miejscowości,
- analizę korzystnych i niekorzystnych cech wewnętrznych sołectwa,
- szanse i zagrożenia występujące i mogące mieć wpływ na przyszłość sołectwa,
- wizja rozwoju wsi,
- priorytety, cele i projekty.

Działania określone w dokumencie służyć mają poprawie jakości życia na obszarach wiejskich poprzez zaspokajanie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi, a także promocję obszarów wiejskich. Umożliwiają one rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłyną na wzrost konkurencyjności regionu pod względem inwestycyjnym.

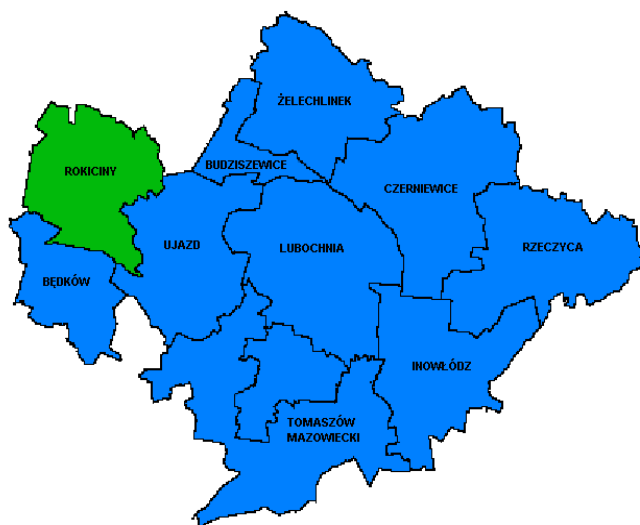
Plan Odnowy Miejscowości jest w swoich założeniach spójny ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Rokiciny z dnia 20 czerwca 2011 roku przyjętego Uchwałą Rady Gminy Nr IX/59/11, Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Rokiciny na lata 2007 – 2013 przyjętego uchwałą Nr XX/ 97/08 Rady Gminy Rokiciny z dn.15 października 2008r., ze Strategią Lokalnej Grupy Działania „Ster” działającej na terenach gmin Rokiciny, Andrespol, Nowosolna i Brójce oraz ze Strategią Rozwoju Województwa Łódzkiego. Planowane działania odnowy wsi Wilkucice Duże są efektem zgłaszanych przez mieszkańców postulatów podczas zebrań wiejskich w ciągu ostatnich lat. Ponadto w ostatnim czasie odbywały się spotkania konsultacyjne, na których sprecyzowano najpilniejsze potrzeby w zakresie planowanych zadań określonych w Planie Odnowy Miejscowości.

Posiadanie Planu Odnowy Miejscowości pozwoli na wykorzystanie w pełni istniejącego potencjału i ukaże szanse rozwojowe w tym dostęp do środków pomocowych i funduszy centralnych.

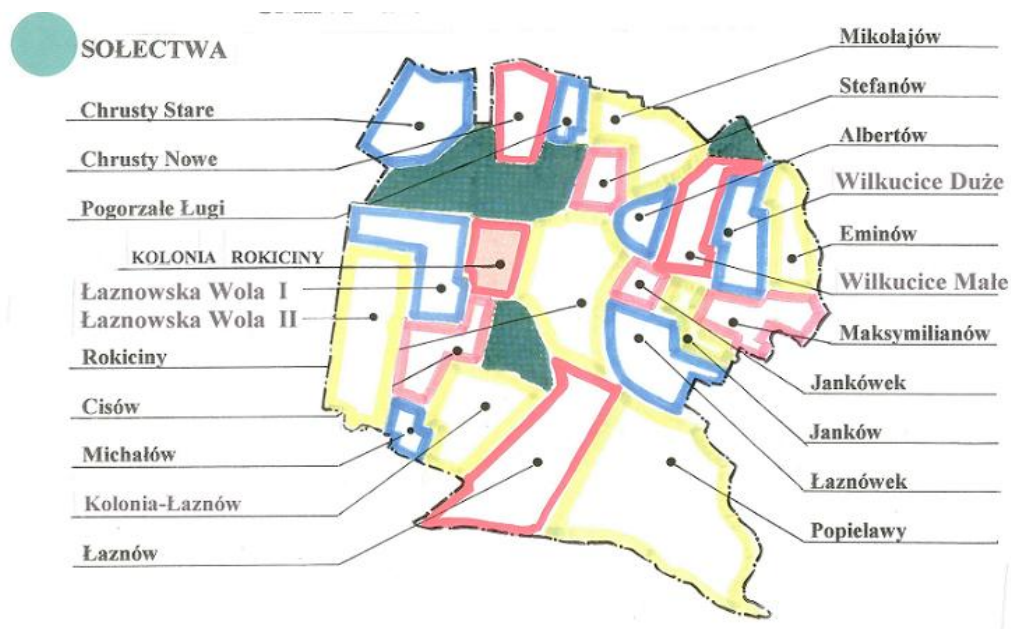
II. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI

1. Lokalizacja miejscowości Nowe Chrusty

Gmina na tle powiatu

Gmina Rokiciny jest gminą o charakterze wiejskim. Zlokalizowana jest w bliskiej odległości od dużych ośrodków przemysłowych: 31 km od Piotrkowa Trybunalskiego, 22 km od Tomaszowa Mazowieckiego i 24 km od Łodzi. Pod względem administracyjnym znajduje się w obrębie województwa łódzkiego. Położona jest w północno-zachodniej części powiatu tomaszowskiego i jest jedną z dziesięciu gmin wiejskich tego powiatu. Na terenie Gminy Rokiciny znajdują się 22 sołectwa.

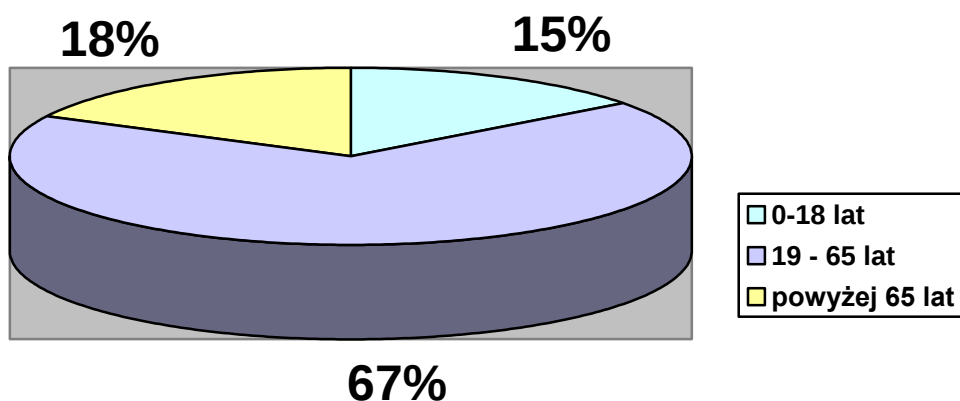

Gmina Rokiciny położona jest w południowo-środkowej części Nizin Środkowopolskich w obszarze etnicznym południowo-zachodniego Mazowsza. Jest to obszar wysoczyzn polodowcowych tworzących równoleżnikowo rozciągające się pasmo zwane Wzniesieniami Południowo-Mazowieckimi. Tereny Gminy leżą na Równinie Koluszkowskiej będącej swego rodzaju „półwyspem” Wyżyny Łódzkiej i stanowią pofalowaną równinę wyniesioną średnio 180-220 m n.p.m.

Wieś Nowe Chrusty jest położona na terenie Gminy Rokiciny w jej północnej części. Część obszaru wsi leży przy drodze Nr 716 relacji Koluszki - Piotrków Trybunalski, która obsługuje zarówno ruch tranzytowy, jak również lokalny. Sołectwo graniczy: od północy i zachodu z sąsiednią Gminą Koluszki, od wschodu z sołectwem Pogorzałe Ługi gdzie granicę stanowi linia kolejowa PKP kolei Warszawsko – Wiedeńskiej, a od południa z terenem zalesionym.

Nowe Chrusty leżą na obszarze 910 ha, co stanowi 9% ogólnej powierzchni gminy i obejmuje 13 ulic, m.in.: odcinek ulicy Rokicińskiej, Akacjową, Bukową, Główną, Kasztanową, Sosnową, Klonową, Leśną, Letniskową, Kolejową, Lipową, Łąkową i Wrzosową. W najbliższej okolicy znajdują się miejscowości: Rokiciny-Kolonia, Pogorzałe Ługi, Stare Chrusty.

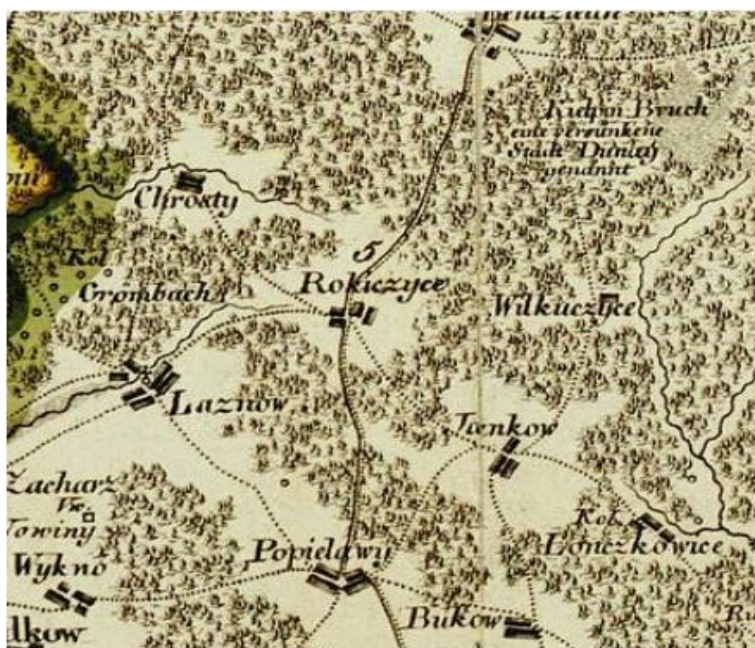
Liczba mieszkańców na dzień 30.06.2011 wynosiła 468 osoby to ok. 8% ludności całej gminy. Nowe Chrusty zajmują piąte miejsce w gminie pod względem liczebności. Znaczną większość stanowią osoby w wieku produktywnym - to 315 osób czyli 67% społeczności Nowych Chrustów. Odnotowuje się bardzo niski przyrost naturalny, dzieci do lat 18-stu stanowią jedynie 15 % ludności. Osoby po 65 roku życia to 18% ludności wsi czyli 85 osób. Liczba kobiet wynosi 239, a mężczyzn 238.

2. Rys historyczny

Wieś Chrusty powstała w XV wieku. Pierwsza oficjalna wzmianka o tej miejscowości pochodzi z Inwentarza Dóbr Klucza Wolborskiego z 1567r. Pojawia się tam pod nazwą *Villa Chrósti*. W odróżnieniu od miejscowości, które aktualnie wchodzą w skład gminy Rokiciny, Chrusty nie powstały w związku z akcją kolonizacyjną podjętą z Łaznowa. Ich założenie można raczej przypisywać oddziaływaniu powstałego na „świeżym pniu” Gałkówka, czy też wpływom Koluszek. Nazwa wsi wskazuje, że przed zasiedleniem teren ten porastały lasy. Była to tzw. puszcza międzyplemienna, która do X wieku zajmowała terytorium gminy Rokiciny. Stopniowa kolonizacja tego obszaru doprowadziła do karczowania lasów. W ich miejsce pojawiały się natomiast zabudowania stawiane wzdłuż jednej głównej ulicy (tzw. ulicówka). Początkowo nie istniało rozróżnienie na Chrusty Stare i Nowe. Pojawiło się ono dopiero w kolejnych stuleciach.

Mapa Prus Południowych z 1803r.

Gilly: *Speziellkarte von Südpreußen* z danymi z końca XVIII w. (Skala 1:75 000)

Od 15 maja 1431r. Chrusty należały do parafii Łaznów, w okresie międzywojennym i aż do 1992r. do parafii Koluszek, a od 30 sierpnia 1992r. do parafii Chrusty Nowe erygowanej przez arcybiskupa łódzkiego Władysława Ziółka.

W wyniku II rozbioru z roku 1793, obszar Chrustów wszedł w skład zaboru pruskiego. Faktem godnym odnotowania z tego okresu jest przemarsz przez gminę Rokiciny, wojsk napoleońskich podczas wyprawy na Rosję z 1812r. Wydarzenie to upamiętnione zostało m.in. nazwaniem jednej z dróg w lesie chrustowskim „duktem napoleońskim”.

Wieś Nowe Chrusty powstała dopiero w połowie XIX wieku jako jedna z dwóch nowych miejscowości utworzonych wokół Chrustów Starych. Drugą była Kolonijka, która teraz wchodzi w skład Nowych Chrustów.

W tym okresie Chrusty należały już do Królestwa Kongresowego. Po uwłaszczeniu chłopów dokonano nowego podziału administracyjnego, zgodnie z którym Nowe Chrusty należały do gminy Mikołajów. W roku 1881 na terenach gminy Rokiciny przeprowadzono spis miejscowości należących do guberni piotrkowskiej. W dokumencie tym podzielono terytorium Chrustów na Chrusty Kolonię, których powierzchnia wynosiła 411 mórg i gdzie znajdowało się 30 domostw oraz na Chrusty Kolonię II o powierzchni 243 mórg z 28 domostwami. Obszar Chrustów Kolonii zamieszkiwało 117 mężczyzn i 102 kobiety, natomiast Chrusty Kolonia II liczyły 109 mężczyzn i 119 kobiet.

W XIX wieku Nowe Chrusty były terenem o niewielkim stopniu uprzemysłowienia. Jedynym zakładem przemysłowym funkcjonującym na obszarze Mikołajowa i właśnie Nowych Chrustów była tzw. „Smolarnia”. Nazwa ta oznacza rodzaj prymitywnego zakładu produkcyjnego lokalizowanego zwykle w lesie, w którym z nieużytków drzewnych w procesie prażenia pozyskiwano smołę i otrzymywano m.in. terpentynę i spirytus drzewny. Przedsiębiorstwo założone zostało w drugiej połowie XIX wieku i funkcjonowało do początków kolejnego stulecia. „Smolarnia” stanowiła własność Niemca o nazwisku Radecki, który mieszkał na terenie Nowych Chrustów i wielokrotnie podejmował działania na rzecz tamtejszej społeczności. Dostarczył np. materiały potrzebne do budowy kapliczki znajdującej się tuż przy drodze prowadzącej do Koluszek na posesji rodziny Wojciechowskich (ul. Akacyjowa 2).

Kiedy w 1939r. Niemcy dokonali nowego podziału terytorialnego zajętych przez siebie ziem, Nowe Chrusty zostały włączone do Generalnej Guberni, a granica z Rzeszą przebiegała wzdłuż lasu, równolegle do obecnej ulicy Rokicińskiej. W tym czasie w domu znajdującym się na obecnej posesji państwa Ligockich mieściła się izba celna.

Ten stan utrzymał się tylko do 1945r., gdyż niedługo po wyzwoleniu przywrócono poprzedni podział terytorialny. W latach 1975 -1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa piotrkowskiego. Po reformie administracyjnej znalazła się w granicach województwa łódzkiego.

3. Przestrzenna struktura miejscowości

Nowe Chrusty są położone na odcinku ok. 2,2 km drogi gminnej G9 łączącej wieś z miejscowością Rokiciny-Kolonia i obejmują teren po obu jej stronach. Przez obszar Nowych Chrustów przebiega również ok. 1,4 km drogi wojewódzkiej nr 716 relacji Piotrków-Trybunalski – Koluszki. Sołectwo posiada zwartą zabudowę uliczną.

Centralnym miejscem wsi jest kościół pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny Różańcowej, oraz znajdująca się w pobliżu świetlica wiejska wraz z filią biblioteki gminnej. Dominującym obiektem przestrzennym jest również przejazd kolejowy znajdujący się przy wschodniej granicy sołectwa.

Kościół Najświętszej Marii Panny Różańcowej

Świetlica Wiejska

Przejazd kolejowy

Sklep spożywczy

III. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

1. Zasoby przyrodnicze

Klimat tutejszy kształtowany jest przez dominującą w ciągu roku równoleżnikową cyrkulację powietrza oraz wilgotne masy powietrza polarno-kontynentalnego i polarno-morskiego. W tym rejonie dominują wiatry z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego, okres wegetacji trwa od 210 - 220 dni, a średnia roczna temperatura wynosi 7,5°C.

Część wsi Nowe Chrusty położona jest w strefie ochrony ekologicznej. Znaczną część obszaru miejscowości zajmują lasy, bo aż 650 ha co stanowi 72% całej powierzchni. Bliskość lasu sosnowego tworzy swoisty mikroklimat oraz korzystnie wpływa na choroby dróg oddechowych, co w dużej mierze przyczyniło się do wytworzenia letniskowego charakteru miejscowości.

Lasy swym zasięgiem obejmują Rezerwat „Łaznów”, którego celem jest ochrona lasu jodłowego ze 100-letnim drzewostanem naturalnego pochodzenia na granicy jego występowania. Rezerwat utworzony został w 1979 roku i obejmuje powierzchnię 60,83 ha.

Rezerwat Łaznów

Jest to las mieszany jodłowo-sosnowy. Jodła jako gatunek panujący zajmuje około 70% powierzchni leśnej rezerwatu, natomiast sosna porasta około 30% powierzchni. Jako gatunki domieszkowe rosną tu świerk, dąb szypułkowy i bezszypułkowy, brzoza brodawkowata, jawor, modrzew. Runo leśne ma charakter borowy, dominuje borówka czarna. Występuje także fiołek leśny, gwiazdnica wielkokwiatowa, prosownica rozpierzchła, turzyca palczasta, gwiazdnica gajowa, widłaki, jak również szczawik zajęczy, zawilec gajowy, perłówka zwisła, sałatnik leśny. Obficie rośnie tu także paproć orlica. Spotkać można również bardzo rzadkie gatunki roślin jak widłak groniec czy trzcinnik owłosiony.

Na terenie lasu występują liczne gatunki zwierząt łownych takich jak sarny, dziki, lisy, jenoty, borsuki, kuny, piżmaki, zające, bażanty.

2. Dziedzictwo kulturowe

Wieś Nowe Chrusty jest stosunkowo młodą miejscowością i nie posiada bogatej spuścizny kulturowej, jednak istnieje parę miejsc ją wyróżniających. Jednym z nich jest drewniany dom państwa Ligockich, gdzie siedzibę miała Gromadzka Rada Narodowa.

Dawna siedziba Gromadzkiej Rady Narodowej

Ciekawym i zarazem uroklivym miejscem jest Willa „Bocianówka” z początków XX wieku. Dokumenty z 1917 r. mówią, że pierwszym właścicielem domu był Herman Milbrandt, który w posiadaniu miał znaczną część ziem (ok. 86 mórg) mieszczących się w granicach obecnej wsi Nowe Chrusty. Budynek jest wpisany do Gminnej Ewidencji Zabytków.

Willa „Bocianówka”

Willa „Glejzerówka” to pozostałość po pięknej posiadłości Niemca o nazwisku Glejzer, która w okresie przedwojennym triumfowała czasy swojej świetności. W czasie II wojny światowej dom był miejscem, w którym przebywały osoby wysiedlone z terenów Łodzi. Obecnie willa znajduje się w rękach prywatnych.

Willa „ Glejzerówka”

Drewniane domy z początku XX wieku wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków.

Wartość religijno-kulturową stanowią wybudowane przez mieszkańców dwie murowane kapliczki.

Kapliczka z 1928 roku

Kapliczka z 1905 roku

3. Infrastruktura społeczna

Świetlica wiejska

Budowę świetlicy wiejskiej zainicjowały działające na terenie sołectwa organizacje: Koło Gospodyń Wiejskich wraz z Kółkiem Rolniczym. Roboty rozpoczęto w 1963 roku i w czynie społecznym wybudowano salę widowiskową z dużą sceną. Natomiast w 1965 roku Społeczny Komitet Budowy Świetlicy zawarł porozumienie z Gromadzką Radą Narodową, która sfinansowała dalszą budowę. Zakład Kinematografii w Łodzi wyposażył świetlicę w odpowiedni sprzęt służący do projekcji filmów.

W budynku utworzono również filię biblioteki publicznej, a na piętrze swoją siedzibę miała Gromadzka Rada Narodowa. Budynek oddano do użytku z dniem 22 lipca 1968 r. W świetlicy dwa razy w tygodniu odbywały się seanse filmowe, pierwszym spektaklem przedstawionym na scenie świetlicy było „Wesele Boryny” wystawione przez zespół z Lipiec Reymontowskich.

Obecnie świetlica wiejska służy mieszkańcom jako ośrodek społeczno-kulturalny, gdzie odbywają się wiece, zebrania wiejskie i wszelkie imprezy kulturalne. W budynku swoją siedzibę ma Koło Gospodyń Wiejskich oraz mieści się filia Biblioteczna Gminnej Biblioteki Publicznej w Rokicinach.

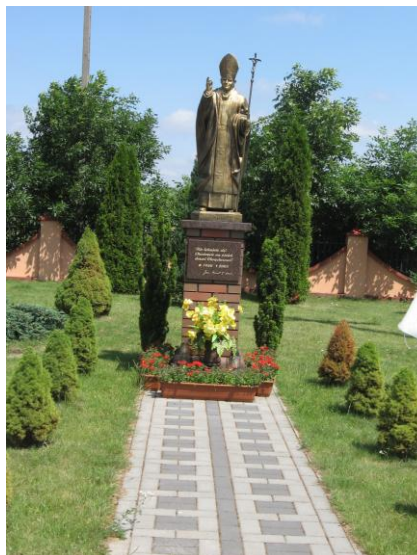

Początkowa baza księgozbioru pochodziła z biblioteki szkoły podstawowej z Mikołajowa, która przeniosła swoją bibliotekę do świetlicy w Nowych Chrustach. Według danych z 1968 roku z księgi inwentarzowej, w bibliotece znajdowało się 5172 pozycji książkowych. Na dzień dzisiejszy biblioteka posiada 13413 pozycji i 73 zapisanych czytelników. Z uwagi na malejącą tendencję młodych czytelników biblioteka wychodzi naprzeciw ich potrzebom, udostępniając stanowisko internetowe oraz organizując konkursy, spotkania i zajęcia manualne dla dzieci. Celem obecnych działań jest m.in. zorganizowanie osobnej sali przy bibliotece na potrzeby pracy z dziećmi. Biblioteka w tym celu złożyła wniosek w konkursie o dofinansowanie projektów dla dzieci w wieku 2-5 lat „Na dobry początek”. Planowany jest również remont biblioteki, zakup mebli oraz wyposażenia wykorzystując wsparcie funduszy unijnych.

Kościół Najświętszej Marii Panny Różańcowej

Kościół w Nowych Chrustach istnieje od 13 lat, jego budowę zainicjował abp W. Ziółek erygując w 1992 r. parafię Najświętszej Marii Panny Różańcowej. Prace budowlane były prowadzone w latach 1993 – 1998, a konsekracja odbyła się w 2000 r. Przed świątynią obok krzyża misyjnego znajduje się pomnik Jana Pawła II.

Przystanek kolejowy

Przystanek kolejowy powstał z inicjatywy mieszkańców, których liczne działania przyczyniły się do jego budowy w latach 1950–1951. Pierwszy pociąg był relacji Bogatynia – Warszawa i zatrzymał się w Nowych Chrustach dnia 24.12.1951 r. o godz. 12.00.

4. Infrastruktura techniczna

System komunikacji

Nowe Chrusty znajdują się przy drodze wojewódzkiej numer 716 relacji Piotrków-Trybunalski – Brzeziny obsługującej ruch osobowy i tranzytowy. Nowe Chrusty posiadają bogatą sieć drogową, przez ich obszar przebiega 6 dróg gminnych łączących miejscowość Rokiciny-Kolonia z drogą wojewódzką numer 716 oraz 6 dróg wewnętrznych. Komunikację zapewnia również kolej osobowa łącząca Koluszki z Częstochową.

Gospodarka wodno-ściekowa i gospodarka odpadami

Miejscowość jest całkowicie zwodociągowana. We wsi znajduje się lokalne ujęcie wody o wydajności 800 m³/ na dobę obsługujące niespełna 2000 mieszkańców gminy na odcinku 34,3 km sieci. Sieć wodociągowa jest w 100 procentach wykonana z rur PCV. Na terenie Nowych Chrustów nie istnieje kanalizacja zbiorcza, nie ma także składowisk odpadów stałych. Wywozem odpadów zajmują się dwie wyspecjalizowane firmy wywozowe. Znajduje się punkt selektywnej zbiórki odpadów, a większość gospodarstw prowadzi kompostownie.

Elektroenergetyka, ciepłownictwo, gazyfikacja

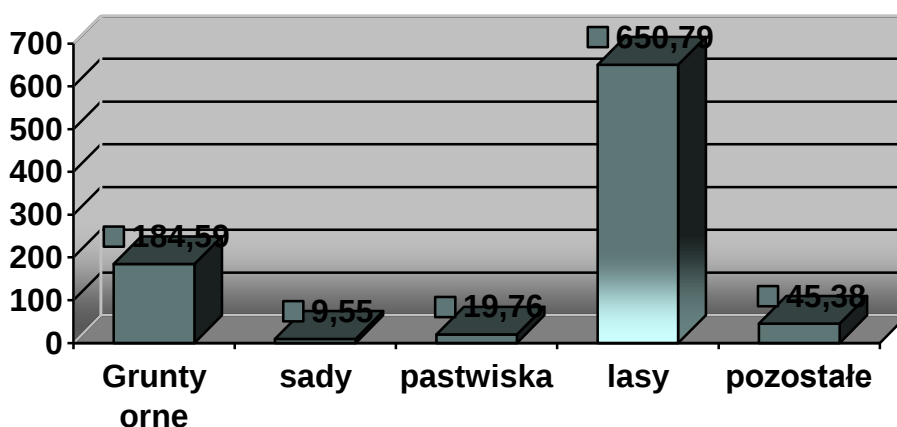
Nowe Chrusty są w pełni zelektryfikowane. Na terenie wsi nie funkcjonuje sieć ciepłownicza, mieszkańcy wsi zaopatrują się w ciepło indywidualnie z przydomowych kotłowni opalanych głównie drewnem i węglem. Nie występuje również sieć gazowa, mieszkańcy zaopatrują się w gaz indywidualnie. Dystrybucję zapewnia gęsta sieć punktów wymiany butli gazowych na terenie gminy.

5. Gospodarka i rolnictwo

Nowe Chrusty ze względu na bliskość dużych terenów leśnych, swoisty mikroklimat oraz położenie na niezbyt żyznych glebach, zyskały charakter letniskowy. Wieś jest miejscem rekreacyjno-wypoczynkowym dla mieszkańców okolicznych miast m.in. Łodzi, którzy budowali tutaj sezonowe wille już w okresie międzywojennym. Obecnie największym skupiskiem domków rekreacyjnych są ulice: Akacyjowa, Rokicińska, Bukowa i Letniskowa.

Struktura gruntów

Stali mieszkańcy Nowych Chrustów utrzymują się głównie z pracy zarobkowej oraz z prowadzenia własnej działalności gospodarczej. W Urzędzie Gminy w Rokicinach, z terenów Nowych Chrustów, zarejestrowane są 22 podmiotów gospodarcze z czego 14 z nich prowadzi działalność na terenie wsi. Dominują podmioty handlowo - usługowe i transportowe z czego jedno z większych to zakład stolarski i przedsiębiorstwo transportowe P.H.U. „Ce.Zet.Ka”.

WYSZCZEGÓLNIENIE	ILOŚĆ
Podmioty handlowo-usługowe	13
Podmioty produkcyjno-usługowe	4
Usługi transportowe	5
OGÓŁEM	22

6. Kapitał społeczny

Mieszkańcy Nowych Chrustów skupiają się wokół wiejskiej świetlicy gdzie prężnie działa Koło Gospodyń Wiejskich, starające się aktywizować tutejszą ludność. Filia Biblioteczna znajdująca się przy świetlicy organizuje zajęcia plastyczne dla dzieci, tym samym inwestując w ich rozwój.

Głównym problemem wsi jest niski przyrost naturalny, dlatego tak ważnym elementem są działania i inwestycje związane z poprawieniem infrastruktury społecznej oraz organizowanie działań prorodzinnych. Społeczeństwo boryka się również z problemem alkoholowym, z terenów sołectwa odnotowuje się największą ilość zgłoszeń z obszaru gminy na leczenie uzależnień. Z pomocy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej korzysta 29 rodzin.

Koło Gospodyń Wiejskich

KGW w Nowych Chrustach działa od 30.07.1961r. i to właśnie z inicjatywy kobiet zrzeszonych w Kole rozpoczęto budowę obecnej świetlicy wiejskiej, którą oddano do użytku w 1968 roku. Koło Gospodyń Wiejskich do chwili obecnej administruje i opiekuje się budynkiem świetlicy. Działalność Koła opiera się głównie na propagowaniu rodzimej kultury i tradycji oraz na aktywnym działaniu na rzecz społeczności wsi. Kobiety organizują liczne spotkania, kursy np. prawidłowego żywienia, pokazy kulinarne i konkursy dla mieszkańców sołectwa m.in. na najpiękniejszy przydomowy ogródek. Działania KGW koncentrują się również na aktywizacji ludności Nowych Chrustów poprzez organizowanie wycieczek krajoznawczych oraz zajęć rekreacyjno-sportowych dla dzieci i młodzieży.

Kobiety również aktywnie uczestniczą w gminnych i powiatowych imprezach kulturalnych oraz konkursach folklorystycznych, w których często zajmują czołowe miejsca. Kobiety zostały ostatnio laureatkami w konkursie na „Najładniejszą Palmę Wielkanocną” zajmując I miejsce oraz na „Najpiękniejszy wianek sobótkowy”.

Działania Koła Gospodyń mają na celu również integrację mieszkańców umożliwiając im atrakcyjne zagospodarowanie czasu. Przedsięwzięcia skierowane w szczególności do dzieci i młodzieży przyczyniają się do zmniejszenia szerzącej się patologii wśród tej grupy społecznej i uczą kreatywnego spędzania wolnego czasu.

Inicjatywą KGW jest również planowany remont świetlicy wiejskiej i zagospodarowanie miejsca wokół budynku, na potrzeby mieszkańców wsi.

IV. Analiza SWOT

ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
➤ sąsiedztwo dużych aglomeracji ➤ bliskość lasów ➤ czyste środowisko i swoisty mikroklimat ➤ potencjał społeczny: Koło Gospodyń Wiejskich, ➤ dość dobrze rozwinięta infrastruktura społeczna – świetlica wiejska i filia biblioteki gminnej ➤ relatywnie dobrze rozwinięta infrastruktura wodociągowa, elektroenergetyczna i drogowa ➤ obiekty dziedzictwa kulturowego ➤ tereny pod inwestycje ➤ duża aktywność zawodowa mieszkańców	➤ niewystarczający poziom środków finansowych na rozwój i poprawę infrastruktury ➤ migracja społeczeństwa ➤ niski przyrost naturalny ➤ brak gazyfikacji ➤ brak chodników przy drogach ➤ brak zagospodarowanych miejsc przeznaczonych na rekreację ➤ brak miejsca zabaw dla dzieci ➤ brak świadomości mieszkańców w zakresie turystyki i ochrony przyrody ➤ szerzący się problem alkoholowy wśród młodych ludzi ➤ słaby dostęp do Internetu

SZANSE	ZAGROŻENIA
➤ zdobycie dofinansowania z funduszków unijnych ➤ pozyskanie inwestorów ➤ dostosowanie świetlicy wiejskiej do potrzeb mieszkańców ➤ działania KGW na rzecz mieszkańców ➤ aktywny udział społeczności w życiu kulturalnym gminy ➤ poprawa bezpieczeństwa poprzez budowę chodników przy drodze powiatowej ➤ budowa sieci kanalizacyjnej ➤ większa świadomość społeczna mieszkańców ➤ współpraca między sąsiadującymi miejscowościami ➤ rozwój małych przedsiębiorstw na obszarze sołectwa	➤ brak funduszy na poprawę infrastruktury miejscowości ➤ rozwarstwienie ekonomiczne społeczeństwa ➤ malejący przyrost naturalny ➤ migracja młodych ludzi do okolicznych miast ➤ ukryte bezrobocie ➤ szerzący się problem patologii i uzależnień alkoholowych ➤ słabe zaangażowanie mieszkańców w sprawy wsi ➤ słabe bezpieczeństwo pieszych na drogach ➤ niedostateczny dostęp mieszkańców do Internetu

V. STRATEGIA

1. Planowane kierunki rozwoju

Główne zadania związane z rozwojem wsi oraz poprawą sytuacji społeczno-gospodarczej zostały określone na podstawie konsultacji społecznych na terenie miejscowości i są ujęte w Planie Rozwoju Lokalnego Gminy Rokiciny na lata 2007 – 2013 przyjętego uchwałą Nr XX/97/08 Rady Gminy Rokiciny z dn.15 października 2008r., Strategii Rozwoju Gminy Rokiciny oraz Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego z dnia 20 czerwca 2011r. przyjętego Uchwałą Rady Gminy Nr IX/59/11.

Cel strategiczny wspólnoty samorządowej gminy Rokiciny, który ma zostać osiągnięty w założonym okresie planistycznym, to trwały i zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy Gminy na co składa się m.in.:

- rozwój infrastruktury technicznej;
- zaspokojenie potrzeb w zakresie infrastruktury społecznej;
- rozwój przedsiębiorczości;
- pozyskiwanie inwestorów zewnętrznych.

Dzięki osiągnięciu założonych celów nastąpi niewątpliwie poprawa stanu środowiska naturalnego, zwiększenie dochodów do budżetu gminy, poprawa infrastruktury technicznej, zmniejszenie ukrytego bezrobocia.

Zakłada się, iż realizacja celu strategicznego Gminy Rokiciny przyczyni się pośrednio do osiągnięcia celu nadrzędnego, jakim jest zrównoważony rozwój powiatu tomaszowskiego, a tym samym województwa łódzkiego.

Położenie miejscowości Nowe Chrusty przy drodze wojewódzkiej Nr 716, bliskie sąsiedztwo lasów sosnowych i czyste środowisko stanowią o osadniczo-letniskowym kierunku rozwoju wsi. Walory przyrodniczo – krajobrazowe, sąsiedztwo rezerwatu leśnego „Łaznów” oraz dobre połączenie z większymi miejscowościami jak Koluszki i są podstawą do ukierunkowania działalności mieszkańców i władz w stronę rozwoju osadniczego i ekonomicznego. Podjęcie tego zadania umożliwi rozwój wsi, dzięki eskalacji odwiedzin turystów z pobliskiej Łodzi oraz zauważalnej popularności wsi jako miejscowości letniskowo-rekreacyjnej. Planowane inwestycje związane z poprawą infrastruktury społecznej i technicznej będą miały bezpośredni wpływ na zmniejszenie się migracji społeczności oraz podwyższenie atrakcyjności wsi nie tylko dla jej mieszkańców. Realizacji tego kierunku służyć może modernizacja i doposażenie świetlicy wiejskiej oraz zagospodarowanie terenu wokół świetlicy do celów sportowych i rekreacyjnych.

Projekty realizowane w ramach Planu Odnowy Miejscowości będą wdrażane przez podmioty zgłaszające poszczególne inwestycje. W zdecydowanej większości będzie to Gmina, która uzgadnia realizację zadań z Radą Sołecką. Gmina wyznacza jednostkę odpowiedzialną za koordynację realizacji zadania oraz jednostkę odpowiedzialną za nadzorowanie wykonania inwestycji. Wszystkie procedury związane z przeprowadzeniem przetargów i rozliczeniem inwestycji są prowadzone przez Gminę.

Plan Odnowy Miejscowości sporządziła
Karolina Kielich
we współpracy z mieszkańcami wsi.

Przewodniczący zebrania wiejskiego